Κοινή ανακοίνωση

Αριστερή Πρωτοβουλία Γλυφάδας
εκτός πλάνου – αντικαπιταλιστική κίνηση Ελληνικού – Αργυρούπολης
ΜΑΧόμενη Ηλιούπολη

Οι μπουλντόζες δυστυχώς πλησιάζουν το πρώην αεροδρόμιο. Ο χώρος του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού αποτελεί διαχρονικά μέρος του success story όλων των κυβερνήσεων από την ημέρα που έκλεισε μέχρι και σήμερα. Μπορεί οι περιγραφές να αλλάζουν αλλά η αλήθεια είναι ότι ο σχεδιασμός για το πρώην αεροδρόμιο πάντα αποτελούσε μέρος του συνολικότερου κρατικού σχεδιασμού για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του κεφαλαίου, που πάντα έχει την ανάγκη για «άνοιγμα» νέων αγορών. Το σχέδιο είναι πάντα το ίδιο: εκεί που υπάρχει ελεύθερος/δημόσιος χώρος να αποδοθεί για επιχειρηματική εκμετάλλευση.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνεχίζει ένα ρεσιτάλ πολιτικού αμοραλισμού βαφτίζοντας ως επιτυχίες τις πιο ακραίες αντιλαϊκές-αντεργατικές πολιτικές (μέχρι τις επόμενες). Σε πλήρη σύμπνοια με τα μνημόνια, τους θεσμούς και την ΕΕ που προωθούν κάθε αχαλίνωτη όρεξη του κεφαλαίου. Μπορεί να κλείνουν καμιά φορά το μάτι στα κινήματα, μπορεί να προβάλουν πολιτική σκοπιμότητα σε καθυστερήσεις που έτσι κι αλλιώς θα υπήρχαν, μπορεί να δείχνουν ότι πατούν σε δύο βάρκες… στην πραγματικότητα όμως ολόκληρος ο μηχανισμός του ΣΥΡΙΖΑ σε κάθε εκδοχή του, προστατεύει τα συμφέροντα της επένδυσης, φροντίζει ώστε να ξεπερνιούνται όλοι οι θεσμικοί σκόπελοι. ΝΔ και συστημικά ΜΜΕ συντηρούν το θέμα, προβάλουν τυχόν καθυστερήσεις για να εξασφαλίζουν ότι όλες οι διαδικασίες θα τρέχουν ακόμη πιο γρήγορα.

Οι καθεστωτικές πολιτικές δυνάμεις είτε από ρόλο κυβέρνησης είτε ως αντιπολίτευση, πιστές στους νόμους της αγοράς και στη διευκόλυνση του κεφαλαίου, **τάσσονται ομόφωνα**

υπέρ της άμεσης έναρξης της επένδυσης που φιλοδοξεί να αποτελέσει την «μεγαλύτερη αστική ανάπλαση της Ευρώπης». Ακόμα και υπό το βάρος, της πρόσφατης οικολογικής καταστροφής στο Σαρωνικό, αποτέλεσμα της ανεξέλεγκτης και αιμοσταγούς δράσης του εφοπλιστικού κεφαλαίου, δεν διστάζουν να διαφημίζουν τα δήθεν οφέλη από την παραχώρηση του Ελληνικού για την κατασκευή της «Ελληνικής Ριβιέρας»!

Είναι σαφές ότι το μέλλον του χώρου του πρώην αεροδρομίου **διαδραματίζει έναν σημαντικό πολιτικό και συμβολικό ρόλο και πως η εξέλιξη της επένδυσης αυτής θα επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό το μέλλον ολόκληρης της Αττικής, αλλά και συνολικά της χώρας**. Συμβολίζει την εμπέδωση ενός **νέου αναπτυξιακού υποδείγματος** τόσο σε σχέση με τη διαχείριση του φυσικού και αστικού περιβάλλοντος όσο και σε σχέση με το επιχειρηματικό και εργασιακό καθεστώς που θα παραχθεί καθώς και την επιτυχία του προγράμματος των ιδιωτικοποιήσεων και την επιβεβαίωση της «επιστροφής της ανάπτυξης». Διαδραματίζει κομβικό ρόλο στην προώθηση των μνημονιακών επιταγών και στην υλοποίηση του προγράμματος των ιδιωτικοποιήσεων, εγκαινιάζοντας **ένα νέο πρότυπο χωρικής ανάπτυξης**. Ένα πρότυπο που θα μονιμοποιεί την κατάσταση εξαίρεσης και την πλήρη διευκόλυνση των «στρατηγικών επενδύσεων» όπως τις ονομάζουνε, με κάθε κοινωνικό και περιβαλλοντικό κόστος.

Είναι αλήθεια ότι τα βαριά προβλήματα της καθημερινότητας κάνουν αρκετούς να κοιτάνε με αδιαφορία ή αμηχανία την είδηση της πώλησης του πρώην αεροδρομίου. Συνηθίσαμε να επικεντρώνουμε στις ειδήσεις που μας αδειάζουν την τσέπη με άμεσο τρόπο. Η κυρίαρχη πολιτική όμως μας αδειάζει την τσέπη, την κοινωνική μέριμνα, την παιδεία, το περιβάλλον, τον ελεύθερο χρόνο, τους ελεύθερους χώρους, μας αδειάζει τη ζωή. Η πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου βλέπει ενιαία την επίθεση σε κάθε πτυχή της ζωής του κόσμου της εργασίας και του μόχθου. Ας μην κάνουμε το λάθος να υποτιμήσουμε ζητήματα τεράστιας σημασίας. Να απλώσουμε τις αντιστάσεις σε όλο το εύρος των αναγκών και των δικαιωμάτων μας. Κάθε ρωγμή, κάθε νίκη φέρνει συνολικές ανακατατάξεις στα σχέδιά τους.

Έχει σημασία να δούμε το πως ξεπεράστηκαν τα τελευταία διοικητικά και τεχνικά εμπόδια για την έναρξη της επένδυσης αναφορικά με το ζήτημα των δασικών εκτάσεων και με την κήρυξη αρχαιολογικών χώρων, καθώς η διαδικασία αυτή αποκαλύπτει το ζοφερό «αναπτυξιακό» μέλλον της «επενδυτικής λαίλαπας». Τα ιδιαίτερα ψηλά κτίρια που φιλοδοξούν να γίνουν «τοπόσημα» και οι ουρανοξύστες χρησιμοποιούνται αναγκαστικά στην λογική να μειώσουν τις επιπτώσεις αυτής της έντασης αλλά και για να εξασφαλίσουν θέα στην θάλασσα και στο Πάρκο ανεβάζοντας τις αξίες πώλησης / εκμετάλλευσης των νέων κτιρίων. Πέρα από τη δραματικά μειωμένη έκταση του Πάρκου- επί της ουσίας θα είναι πολύ

λιγότερη από τα 2000 στρεμματα που αναφέρονται, ο σκοπός του θα είναι η δημιουργία ενός διεθνούς τουριστικού πόλου υψηλών εισοδημάτων.
Ο εγκλωβισμός των σημαντικότερων ελεύθερων και πράσινων χώρων που θα διαμορφωθούν στο εσωτερικό ενός δικτύου, οικιστικών, επιχειρηματικών, εμπορικών και τουριστικών δραστηριοτήτων στοχεύει άμεσα στον περιορισμό της προσπελασιμότητας και της ελεύθερης πρόσβασης και σημαίνει οριακά τον αποκλεισμό του χώρου από τους κατοίκους των υπόλοιπων περιοχών.

Για λίγους και εκλεκτούς θα είναι απ΄ότι φαίνεται και η παραλία, καθώς δεν κατοχυρώνεται η ελεύθερη πρόσβαση, αλλά αντίθετα προτείνεται ο αποκλεισμός σε περιοχή πάνω από τη μισή του συνολικού παράκτιου μετώπου. Για αυτό και δεν χωράνε στη λογική μας βελτιώσεις ή τροποποιήσεις στη λογική μίας πιο ήπιας και υγιούς επιχειρηματικότητας, από τη σκοπιά της ανάπτυξης, από την σκοπιά του εμπορεύματος.

Ούτε και βέβαια θα μπούμε στη θέση του να αναζητήσουμε βελτιωμένους όρους, ή να εξασφαλίσουμε λίγα εκτάρια παραπάνω πράσινου ή μια κάποια καλύτερη εφαρμογή της νομοθεσίας ώστε να μην είναι τόσο πρόδηλο το ότι δεν υπάρχει καμία μέριμνα για τις δραματικές επιπτώσεις αυτού του έργου.

Ξέρουμε ότι πολλοί προτιμούν όπως λένε, «από το να ρημάζει μια τέτοια έκταση, ας γίνει κάτι». **Οι πραγματικές αιτίες όμως της εγκατάλειψης είναι η ίδια η διαδικασία της ιδιωτικοποίησης, τα συρματοπλέγματα και η αστυνόμευση.** Επιπλέον, ας είμαστε λίγο ειλικρινείς ποιο είναι σήμερα το πλέον ρεαλιστικό σενάριο; Θα μας πάρουν τη θάλασσα, την παραλία, τη θέα, τον Άγιο Κοσμά, ό, τι θεωρεί φιλέτο το κεφάλαιο. Η μεγάλη έκταση θα συνεχίσει να ρημάζει, χωρίς κανένας να έχει λόγο για αυτή. Γιατί οι «επενδυτές» τελικά σκοπεύουν να «αξιοποιήσουν» μόνο ένα μέρος από τον χώρο του πρώην αεροδρομίου. Θα ξεκινήσουν με την πρώτη φάση της «επένδυσης» (καζίνο, mall, ξενοδοχεία, ουρανοξύστες, μαρίνα, παραλία, κάποιες πολυτελείς κατοικίες) που είναι και cash cow, επενδύσεις που φέρνουν άμεσα κέρδη δηλαδή και το υπόλοιπο κομμάτι θα μείνει κλειστό και περιφραγμένο στην ιδιοκτησία του Λάτση. Μετά από 10 και πλέον χρόνια ανάλογα με την διεθνή οικονομική συγκυρία η Lamda Development θα αποφασίσει τι την συμφέρει να κάνει με το γιγαντιαίο ιδιωτικό της οικόπεδο και τότε θα μπορεί να διαπραγματευτεί από θέση ισχύος με το κράτος και να ζητήσει νέα ανταλλάγματα για να προχωρήσει σε επόμενη φάση επένδυσης ή ακόμα και να το κόψει σε φιλέτα και να το πουλήσει σε ιδιώτες ή το δημόσιο αποσπώντας νέα κέρδη από μία έκταση που θα είναι και πάλι κλειστή και θα ρημάζει…

Στην πραγματικότητα όσο και να προσπάθησαν ο δήμαρχος του Ελληνικού–Αργυρούπολης

και τα τσιράκια του, όσο και να «σιγοντάρουν» οι δημοτικές αρχές των όμορων περιοχών προσδοκώντας «ανταποδοτικά οφέλη», ποτέ δεν εκφράστηκε ισχυρά συγκροτημένο κοινωνικό ρεύμα υπέρ της ιδιωτικοποίησης. Κανένας κάτοικος της περιοχής δεν πανηγυρίζει.

Αν αντιστρέψουμε τα δεδομένα και τα ερωτήματα, αν δούμε τα πράγματα από το πρίσμα των λαϊκών αναγκών όλοι συμφωνούν ότι η ιδανική επιλογή, αυτό που έχουμε πραγματικά ανάγκη, είναι ένα πάρκο υψηλού πρασίνου. Είναι αυτό κάτι εύκολο; Όχι, ας αρχίσουμε όμως να συζητάμε για αυτό, ας αρχίσουν οι κάτοικοι της περιοχής να συζητούν πάνω στις πραγματικές τους ανάγκες. Είναι αυτό κάτι που μπορεί να γίνει από τη μία μέρα στην άλλη; Όχι αλλά ας πάρει όσο χρόνο χρειαστεί, δέντρο με δέντρο, τετραγωνικό με τετραγωνικό να πάμε προς ένα πνεύμονα πρασίνου. Καλύτερα να βλέπουμε μπουλντόζες να γκρεμίζουν και να ξηλώνουν τσιμέντο παρά να σκάβουν για τα θεμέλια των εμπορικών κέντρων. Καλούμε λοιπόν το λαό να μην τσιμπήσει στην απάτη του πράσινου και των έργων. Όλα αυτά είναι υποστηρικτικά στα ξενοδοχεία, τα mall και τα καζίνο. Το όποιο πράσινο υπάρξει θα πάει χέρι-χέρι με το τσιμέντο. Θα είναι η αυλή τους. Δε θα αλλάξει καθόλου το ποσοστό πράσινου ανά κάτοικο στο λεκανοπέδιο. Δεν θέλουμε άλλον έναν επιχειρηματικό πολυχώρο σαν τον Φλοίσβο ή το ίδρυμα Νιάρχος, θέλουμε το πράσινο να είναι πρωταγωνιστής και όχι συντελεστής κερδοφορίας.

Ειδικά η νεολαία πρέπει να δει το ψέμα με τις χιλιάδες θέσεις εργασίας. Να μην ταυτίσει το εργασιακό της μέλλον με την εμπέδωση των ελαστικών σχέσεων εργασίας, τις ειδικές οικονομικές ζώνες και την κατάργηση των δικαιωμάτων. Η ανεργία χτυπιέται με πολιτικές που προστατεύουν τη σταθερή εργασία και απαγορεύουν τις απολύσεις. Δεν είναι δικιά μας δουλειά να διευκολύνουμε τα επενδυτικά σχέδια, παραχωρώντας μάλιστα δημόσια περιουσία και υπονομεύοντας το περιβάλλον. Αυτοί που έχουν κεφάλαια να επενδύσουν θα βρουν την άκρη τους. Εξάλλου η δημιουργία και η συντήρηση ενός μεγάλου πάρκου απαιτεί πάρα πολλές θέσεις εργασίας, γιατί δηλαδή να μην προτιμήσουμε αυτές.

Ας μην ξεχνάμε τέλος ότι οι μεγάλες επενδύσεις θα συρρικνώσουν την τοπική αγορά οδηγώντας σε δεκάδες λουκέτα και εκατοντάδες απολύσεις εργαζομένων – η λειτουργία mall σε διάφορες περιοχές έχει επιφέρει συντριπτικό χτύπημα στις κατά τόπους τοπικές αγορές. Καλούμε επίσης το λαό να μη δεχτεί καμία θυσία για το χρέος. Όσα και να εισπράξει το δημόσιο, πολλά ή λίγα, θα καταλήξουν άμεσα στη μαύρη τρύπα του χρέους. Όσο παράλογο είναι να αδειάζει η ιδιωτική μας τσέπη για την εξυπηρέτηση ενός χρέους που δεν το δημιουργήσαμε εμείς άλλο τόσο παράλογο είναι να ξεπουλιέται δημόσια περιουσία για τον ίδιο λόγο.

Ο λαός της περιοχής πρέπει να εναντιωθεί αποφασιστικά στην ιδιωτικοποίηση, να υπερασπιστεί την περιουσία του και το αίτημα για ελεύθερο πάρκο υψηλού πρασίνου. **Να πρωτοστατήσει δίνοντας αγωνιστικό παράδειγμα σε ένα ζήτημα που αφορά ευρύτερες περιοχές. Να απαιτήσει ρόλο, λόγο και έλεγχο πάνω στις εξελίξεις, αρκετά με τους ειδικούς και τους διαπραγματευτές.**

Η υλοποίηση του επιχειρηματικού σχεδίου στο πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού θα ολοκληρώσει την καταστροφή του παραλιακού μετώπου της Αττικής. Θα το μετατρέψει σε μία ατελείωτη επιχειρηματική ζώνη, σε ένα «επιχειρηματικό γκέτο», όπου τα ξενυχτάδικα θα διακόπτονται από μαρίνες και οι μαρίνες από ξενοδοχειακά και τουριστικά συγκροτήματα. Από το Φάληρο μέχρι και την περιοχή του πρώτου «αριστερού ξεπουλήματος» του Αστέρα Βουλιαγμένης, οι φυσικοί νομείς της περιοχής – ο λαός της Αθήνας – θα μετατραπούν σε παρίες και υπηρετικό προσωπικό των «κοτεράδων»...

Αλλά οι εξελίξεις στο αεροδρόμιο του Ελληνικού και την παραλιακή ζώνη ήταν, είναι και θα είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τα σχέδια για νέους αυτοκινητόδρομους, ώστε να συνδεθούν οι επιχειρηματικοί πόλοι με το αεροδρόμιο των Σπάτων και τους εθνικούς οδικούς άξονες – ολοκληρώνοντας έτσι το «οδικό κύκλωμα» της πρωτεύουσας αλλά και την περιβαλλοντική καταστροφή της πόλης. Για να ξεδιπλωθούν και πάλι οι αδηφάγες ορέξεις μικρών και μεγάλων επενδυτών αλλά και της εκκλησίας που ήδη εξυφαίνει σχέδια «ανάπτυξης» πάνω στον ετοιμοθάνατο Υμηττό.

Σήμερα, είναι πλέον αναγκαίο να ξαναπιάσουμε το νήμα των μεγάλων αγώνων των κατοίκων ενάντια στους νέους αυτοκινητόδρομους και την καταστροφή του Υμηττού. Να συνδέσουμε τον αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του αεροδρομίου, με τον αγώνα του λαού ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των δημόσιων αγαθών και συνολικά ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Να συνδέσουμε τον αγώνα με τον αγώνα των εργαζομένων ενάντια στις νέες σχέσεις εργασίας και τα εργασιακά κάτεργα που ετοιμάζουν.

Να παλέψουμε για τον ενιαίο συντονισμό του κινήματος, ενάντια σε αυτούς που καλλιεργούν αυταπάτες και σπείρουν την απογοήτευση στο λαό. Δυστυχώς, παρακολουθούμε όμως ακόμα και σήμερα την αναπαραγωγή των ίδιων αντιλήψεων που οδήγησαν σε αδιέξοδο. Εμμονή στη θεσμική, νομική οδό. Να κάνουμε μηνύσεις, να προσφύγουμε στο ΣΤΕ, να χτυπήσουμε πόρτες, να ξαναβγούμε φωτογραφίες, να αλλάξουμε διαπραγματευτική ομάδα, να βρούμε ένα πιο τίμιο «Μπελαβίλα», να ψηφίσουμε καλύτερα κτλ. Δε βλέπουν που κατέληξαν οι «διαπραγματευτές» που ξεφτίλισαν τα πιο γνήσια αιτήματα του κινήματος. Οι κόκκινες γραμμές μπήκαν σε μία αέναη διαδικασία οπισθοχώρησης, μέχρι που ταυτίστηκαν με τα

σχέδια του Λάτση!

Όλη αυτή η διαδικασία δεν εμπνέει, δε συγκροτεί θετικό ρεύμα υπεράσπισης του δημόσιου χαρακτήρα. Καθηλώνει αγωνιστικές διαθέσεις που εμφανίστηκαν στο παρελθόν. Είμαστε με την κοινή δράση και είμαστε σίγουροι ότι με συναγωνιστές θα βρεθούμε στην ίδια μεριά. Μας προβληματίζουν όμως διαδικασίες που δε γίνονται ανοιχτά και δημόσια και δεν έχουν πάρει ξεκάθαρο διαζύγιο με τους πρωταγωνιστές του ξεπουλήματος. **Χρειάζεται στροφή στο δρόμο, στην οργάνωση του λαού, στο κίνημα.**

Είναι αναγκαίο και εφικτό να συγκροτηθεί ένα ενιαίο ποτάμι αμφισβήτησης. Ας γίνει κατανοητό ότι και τα ρυάκια πρέπει να συναντηθούν και να γίνουν ποτάμι αλλά και χωρίς ρυάκια δε φτιάχνεται ποτάμι. Από αυτή τη σκοπιά καλούμε το λαό να αρνηθεί τη μοιρολατρία. Τίποτα λιγότερα από την ανατροπή κυβέρνησης-ΕΕ-μνημονίων.

Η μιζέρια του λιγότερου κακού δεν έχει πάτο, σε κάνει να σκύβεις το κεφάλι και να υπερασπίζεσαι όλο και λιγότερα μέχρι να τα χάσεις όλα.

Κάνουμε κάλεσμα αγώνα:

• για να κατοχυρωθεί άμεσα η ελεύθερη και δωρεάν πρόσβαση στο χώρο του πρώην αεροδρομίου, στις ολυμπιακές εγκαταστάσεις και την παραλία του Αγίου Κοσμά και αυτό να είναι το μοναδικό καθεστώς λειτουργίας στο σύνολο του χώρου και των εγκαταστάσεων.
• ενάντια στην οικοπεδοποίηση και οικιστική-οικοδομική «ανάπτυξη». Καμία εκχώρηση όλου ή τμήματος του χώρου σε ιδιώτες επιχειρηματίες για κανένα λόγο και με καμιά μορφή. Το κράτος – κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό – να αναλάβει το κόστος για την κατασκευή και τη συντήρηση του πάρκου, χωρίς καμία αύξηση τελών και φορολογίας.
• για να απομακρυνθούν όλες οι χρήσεις και να απαγορευτούν όλες οι δραστηριότητες (πίστες αυτοκινήτων, εκθέσεις, εγκαταστάσεις κινηματογραφήσεων, στρατιωτικές και αστυνομικές εγκαταστάσεις, κάμερες, κλπ), που υπονομεύουν τη μετατροπή του σε Πάρκο Φυσικού Πρασίνου.
• ενάντια στη δημιουργία casino. Κανένα νέο γήπεδο γκολφ – Να κλείσει το γκολφ της Γλυφάδας και ο χώρος να μετατραπεί άμεσα σε ανοιχτό πάρκο πρασίνου προσβάσιμο σε όλους τους κατοίκους.
• για την αποκατάσταση της φυσικής παραλίας του Αγίου Κοσμά και απόδοσή της στους κατοίκους για ελεύθερη χρήση φυσικής θαλάσσιας αναψυχής και άθλησης.
• Να μην κλείσει το Εθνικό Αθλητικό Κέντρο Αγίου Κοσμά, οι αθλητικές του εγκαταστάσεις να είναι ανοιχτές για τον λαό.

• για να αποδοθεί Το Ολυμπιακό Κέντρο Ιστιοπλοΐας εξ ολοκλήρου στο ναυταθλητισμό και να μην χτιστεί ούτε μέτρο τσιμέντου.
• για την Απομάκρυνση των ξενυχτάδικων και κάθε ιδιωτικής εγκατάστασης από την παραλία τώρα! Όχι άλλη μαρίνα στο Σαρωνικό.
• Καμία νέα λεωφόρος στην περιοχή – Δωρεάν μαζικές μεταφορές για τους κατοίκους.
• για να καταργηθεί το νέο Υπερταμείο, και να ακυρωθούν το σύνολο των νομοθετικών διαταγμάτων που προωθούν τις ιδιωτικοποιήσεις και τις fast track επενδύσεις.

ΚΑΜΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ – ΠΑΡΚΟ ΥΨΗΛΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΥΣ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΜΗΤΤΟ & ΤΙΣ ΠΑΡΑΛΙΕΣ
ΟΧΙ ΣΕ ΝΕΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΚΑΤΕΡΓΑ